

[Oluf Pedersen.]

ligt, at Det konservative Folkeparti holder Haanden over en Skattelovgivning som den, vi har, der straffer de danske Husmænd med gennemsnitligt 1 000 Kr. om Aaret, men det vil være urimeligt, om Venstre og en Mand som det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen holdt Haanden over en saadan Skattelovgivning. Det, man fra Venstres Side gaar ind for, er en sund Udstykning, det vil sige, man gaar ind for en Skattelovgivning, der bliver retfærdig over for de smaa Brug. Det er jeg glad for, og jeg er for saa vidt ikke utilfreds med, at de ikke dér kan faa Det konservative Folkepartis Medvirken, den behøves jo heldigvis ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter gaar vi over til Talerlisten.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen er et fortvivlende Medlem at diskutere med, men det er der jo ikke noget at gøre ved, det er den Slags Byrder, som Livet lægger paa os. Hvis det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kunde sige: Vi kan ved en yderligere Udstykning være sikre paa at faa den og den Eksportmulighed — saa var det muligt at tale om det. (*Oluf Pedersen:* Det kan man jo ogsaa). Hvad siger det ærede Medlem? Naa, nej, han sagde ikke noget. Men det, der er Grundlaget for det hele, det, der har været Betragtningen fra den højtærede Udenrigsministers Side, det, der har været Betragtningen fra den højtærede Landbrugsministers Side i Sommer, det, der har været Betragtningen hos alle, som har Begreb om disse Forhold, er, at Eksportchancerne for Danmark er ikke stigende, men snarere faldende. Ud fra det Synspunkt stiller vi Spørgsmaalet om yderligere Udstykning op, og dér siger vi: Gælder det da ikke om først og fremmest at varetage de bestaaende Brugs Interesser?

Gerda Mundt: Vi staar i denne Maaned i By og paa Land over for et 400 Aars Jubilæum. Efter en langvarig og haard Borgerkrig, efter Grevens Fejde, kom der atter Fred her i vort Land, og da Kong Christian den Tredie og Dronning Dorothea drog ind i København, indkaldte Kongen den 30. Oktober 1536 til den første Rigsdag, der bestod baade af Bønder, Borgere og Adel, for at den aandeligt og materielt skulde rejse Landet efter den Nødtilstand,

det havde været i. Men Baggrunden herfor var det nye aandelige Liv, som havde sprængt de gamle Former, saadan som det aandelige Liv, det levende Liv, altid gør til Fornylse af Slægterne. Det var fra Morten Luther nede i Wittenberg, at den mægtige nye Kraft kom til Danmark og greb Sindene her, og det er et gribende Udtryk for, hvordan det virkede her, der staar citeret i den Indbydelse, som vi alle har faaet til at være med til at bygge et Reformationsmonument: de begyndte med broderligt at række hverandre Haanden og bede hverandre om Tilgivelse for al begaaet Uret og Vold. Det er en sund og sand Grundsten at bygge videre paa efter saa haard en Strid, som de havde haft dengang.

I By og paa Land fejres Frigørelsen fra Katolicismens snævre Baand, og jeg mener, der er god Grund til at paaskønne, at der fra Rigsdagens Side er taget Initiativ til at fejre denne Dag ved en Mindefest, og jeg vil ønske, at Minderne fra Reformationen maa virke som et godt Eksempel paa Samarbejde fra Fortiden, der ogsaa maa bære god Frugt i Nutiden.

I denne Forbindelse vil jeg gerne fremsætte en Betragtning angaaende vore Kirker. I en af Chr. Richardts Sange hedder det: „Nu vajer Korset højt i Folkets Banner, og By ved By en Korssets Kirke stander.“

Vi kender vore Landsbykirker ude mellem Marker, Skove og Enge, og vi kender Hovedstadens, Byernes Kirker med de skønne Taarne og de mange rige Minder, men ak, de fleste af disse Kirker bliver kun aabnet en Gang om Ugen. Det har sikkert ikke været Morten Luthers Ønske eller Tanke. Der er et Punkt her, hvor vi i Virkeligheden har mistet noget. Der har Katolikkerne noget at lære os. Katolikkerne baade i Indland og Udland lærer os, hvad de aabne Kirker betyder. Der er i vort Land ved at vokse et Ønske frem om, at Kirkerne aabnes, og jeg vil her bede den højtærede Kirkeminister om at gøre sin Indflydelse gældende. Her i Hovedstaden er man allerede gaaet i Spidsen. Jeg husker for mange Aar siden, da Eliaskirken blev indviet, da stod den aaben, og det gør den stadig. Det gør ogsaa Kirkefondens Kirker og de fleste andre af Hovedstadens Kirker, og der er i Domkirken og i Holmens Kirke fælles Morgengudstjeneste, og i Helligaandskirken er der ogsaa en ganske kort Eftermiddagsgudstjeneste, men ud over Landet er det helt anderledes. Hvor er det mange Gange svært ude paa Landet at komme ind i en Kirke. Ja, det er saa vanskeligt, at man i de allerfleste Tilfælde,